

Noget mere tvivlende er jeg med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 622, der gaar ud paa med 450 Kr. at nedsætte det Beløb, der anvendes for at forsyne de højere Skoler i København med Planter til Brug ved Undervisningen i Botanik. Jeg tror ikke — men da der ingen Motivering foreligger, saa kan man jo til en vis Grad sige, at man taler i Blinde —, jeg tror ikke, der kan gives en tilstrækkelig god Motivering for denne Nedsækering. Fra mine Erfaringer som Lærer — og i dette specielle Fag har jeg jo været Lærer — ved jeg, at det selv med de Midler, der hidtil har staaet til Raadighed, har været vanskeligt at forsyne Skolerne med saa meget Materiale, at det virkelig var fyldestgørende. Nu kommer det naturligvis noget an paa, hvordan man ser paa denne Sag; hvis man mener, at der kan gives en god Undervisning i Botanik enten helt uden Planter eller blot derved, at Læreren kan forevise et enkelt Eksempel af den Plante, han taler om, saa maa jeg erkende, at man kan komme igennem med smaa Penge. Men dersom man har den Opfattelse, som jeg har, at det paa dette Omraade næsten mere end paa noget andet gælder om, at Eleven selv faar Lejlighed til en førstehaands Undersøgelse af Tingene, saa tvivler jeg om, at den højtærede Ministers Forslag kan sagligt begrundes; jeg vilde snarere efter de Erfaringer, jeg hidtil har gjort denne Sag vedrørende, mene, at man burde stille et lidt større Beløb til Raadighed. Men naturligvis, det vil jeg ikke lægge Skjul paa, bag dette Ønske, jeg har om, at der ikke skal skæres ned paa dette Omraade, ligger hele min pædagogiske Betragtning. Jeg har den Opfattelse, at Undervisningen er desto bedre, jo mere den bliver førstehaands Arbejde eller nærmer sig dertil, og derfor mener jeg, at man mindst af alt bør skære ned paa saadanne Omraader, hvor det virkelig er muligt at drive førstehaands Forskning; det har ikke blot rent umiddelbart Betydning for de Omraader, hvor det sker, men det har forbilledlig Betydning paa alle de andre, fordi det driver ethvert Undervisningsfag højere op, nærmere hen imod en førstehaands Forskning, end man ellers vilde være tilbøjelig til at bringe det. Det er derfor mit Haab, at der til tredie Behandling kan blive stillet Ændringsforslag, og jeg haaber ogsaa, at den højtærede Minister under Hensyn til de rent saglige Betragtninger, jeg her har gjort gældende, vil stille sig forstaaende overfor saadanne Ændringsforslag; det drejer sig jo, som sagt, om ganske

ubetydelige Beløb, der ikke har den fjerneste Betydning for Statskassen, medens det omvendt for Skolevæsenet kan være af ganske overordentlig Værdi.

Endelig vil jeg til Slutning gerne have Lov til at tage Anstand med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 666 og det dertil svarende Nr. 702, der gaar ud paa Nedsættelse af Godtgørelsen for uformuende Doktorander for en Del af deres paaviselige Udgifter ved Trykning af deres Doktordisputater. Det er en meget betydelig Nedsækering, den højtærede Minister her foreslaar, og det forekommer mig meget beklageligt ligeoverfor den danske Videnskabs Trivsel, om man uden tvingende Grunde gaar til at skære ned paa disse Beløb. Unge danske Videnskabsmænd er i Forvejen yderst vanskeligt stillede, og Danmark som Kulturstat er dog selvfølgelig interesseret i, at unge Videnskabsmænd, der er uformuende, stadig kan blive saaledes stillet, at de kan disputere for Doktorgraden, hvilket koster mange Penge. Det forekommer mig kulturelt set uheldigt at skære ned paa dette Omraade, og jeg kan ikke se, at den danske Stat er saaledes stillet økonomisk, at det skulde være nødvendigt at skære ned netop her. Det er derfor ogsaa mit Haab, at den højtærede Minister vil tage med velvillig Forstaaelse imod Ændringsforslag, der eventuelt med Hensyn til dette Punkt maatte blive stillet til tredie Behandling, og ikke stille sig stejlt deroverfor.

Korsgaard: Af Betænkningen vil det fremgaa, at Finansudvalget har haft Samraad med den højtærede Undervisningsminister om det kongelige Teater, og Grunden dertil er jo den, at store Dele af Befolkningen finder, at det Underskud, dette Teater har, er for stort. Om denne Betragtning er rigtig, skal jeg for saa vidt lade være usagt. Den højtærede Minister har i Finansudvalget oplyst, at Teatre af lignende Art i andre Lande har et tilsvarende Underskud, endda i visse Tilfælde væsentlig større; ogsaa kan det siges om dette Underskud, at det dog i hvert Fald til en vis Grad bæres af den Forlystelsesskat, der indgaaer gennem Teatret. Yderligere maa man dog, naar visse Borgere i Landet, der ikke selv kommer i det kongelige Teater, finder det urimeligt, at Underskuddet er saa stort, og at de skal bidrage dertil, efter min Mening ikke glemme, at Forlystelsesskatten giver en 5—6 Mill. Kr. aarligt, altsaa et Beløb, der er langt større end det kongelige Teaters Underskud. Det skulde ogsaa gerne være